

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/51/2018
Identifikačné číslo spisu: 7018200985
Dátum vydania rozhodnutia: 3. decembra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7018200985.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci vyžiadanej osoby V. S. v konaní o návrhu Krajskej prokuratúry v Košiciach na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby prejednal na neverejnom zasadnutí 03. decembra 2018 sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 03. novembra 2018, sp. zn. 4 Ntc/25/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby V. S. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením z 03. novembra. 2018, sp. zn. 4 Ntc/25/2018 podľa § 13 ods. 2 a § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o európskom zatýkacom rozkaze) na návrh Krajskej prokuratúry v Košiciach z 02. novembra 2018, sp. zn. Kptm 108/18/8800 rozhodol tak, že vzal V. S., nar. XX. I.. XXXX/XXXX, OP: R. XXXXXX, trvale bytom G., R. XXX/X do predbežnej väzby s tým, že táto začala plynúť 01. 11. 2018 o 10.35 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v ÚVTOS v Košiciach. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. písomný sľub vyžiadanej osoby neprijal. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. predbežnú väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil. Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť V. S.. V písomnom odôvodnení sťažnosti prostredníctvom obhajcu uviedol, že neexistuje žiaden dôvod domnievať sa, že by v priebehu konania o Európskom zatýkacom rozkaze mal akúkoľvek snahu opustiť územie Slovenskej republiky, prípadne, že by podnikal do budúcnosti kroky na prípadné zmarenie účelu konania o Európskom zatýkacom rozkaze. Poukázal na to, že zadržaný bol v mieste svojho trvalého bydliska, o vydaní Európskeho zatýkacieho rozkazu na jeho osobu nevedel a dozvedel sa to až od príslušníkov OO PZ Spišská Nová Ves pri realizácii jeho zadržania. Konania uvedeného v návrhu na jeho vzatie do predbežnej väzby sa nedopustil a podozrenie zo spáchania trestnej činnosti považuje za nedôvodné. Zo stručného opisu údajného skutku absolútne nevyplýva zákonný dôvod jeho prípadného trestného stíhania v zahraničí, pričom k samotnej DNA stope sa nevie vyjadriť a celú vec považuje za omyl Rakúskych štátnych orgánov. Podľa jeho názoru samotná DNA stopa ako taká bez ďalšieho nemôže postačovať na jeho trestné stíhanie nielen na území Slovenskej republiky, ale aj v Rakúskej republike. Z tohto dôvodu nad závermi Rakúskych štátnych orgánov vyjadril pochybnosť. Predbežná väzba nie je obligatórna a zákon pri nej počítá aj s možnosťou, kedy vyžiadaná osoba nie je vzatá do predbežnej väzby, prípadne je

väzba nahradená inými inštitútmi a preto na jeho strane existuje celkom legitímna požiadavka týkajúca sa zachovania osobnej slobody a nevzatia do predbežnej väzby. Jeho ponechanie na slobode odôvodňujú aj jeho súčasné rodinné pomery, kedy je jeho manželka vo vysokom štádiu tehotenstva a termín pôrodu je určený na 04. decembra 2018. Aj z tohto dôvodu nemá žiaden záujem akýmkoľvek spôsobom sa vyhýbať konaniu o Európskom zatýkacom rozkaze, čo deklaroval aj predloženým sľubom. V tomto čase chcel byť svojej manželke oporou pri očakávaní narodenia ich prvého dieťaťa. Z doposiaľ predložených dokladov Rakúskych štátnych orgánov vôbec nevplýva vážne podozrenie, že spáchal závažnú trestnú činnosť a navyše ani z ostatných, pre konajúci súd dôležitých okolností, nemôže existovať rozumná istota, že sa v priebehu konania o Európskom zatýkacom rozkaze nebude zdržiavať na území Slovenskej republiky. Má stálu a silnú rodinnú väzbu, založenú vlastnú rodinu, čo je umocnené očakávaním prírastku v rodine a tak existuje relevantný dôvod jeho viazanosti k miestu jeho bydliska. Zastihnutý pri úteku nebol, rovnako ako ani pri prekročení štátnej hranice a nemuselo byť po ňom vyhlásené ani žiadne pátranie. Napadnuté rozhodnutie označil za postavené na abstraktnej a hypotetickej úvahe, keďže súd za danej procesnej a skutkovej situácie (a okolností napr. pri zadržaní) nemožno konštatovať konkrétne obavy, že utečie z územia Slovenskej republiky. Ak reálne neexistuje žiaden dôkaz, resp. ani len náznak toho, že by sa pokúšal zmarit' konanie o Európskom zatýkacom rozkaze, nemožno hypoteticky uvažovať a automaticky prezumovať takéto konanie bez akejkoľvek konkrétnej skutočnosti vyplývajúcej z okolností veci alebo konania vyžiadanej osoby. Z uvedeného preto vyplýva celkom legitímny záver o neexistencii okolností prípadu pre ktoré je nutné obmedzovať jeho osobnú slobodu a takto zabezpečovať jeho prítomnosť na území Slovenskej republiky do času doručenia Európskeho zatýkacieho rozkazu. Nie je mu známe, či sa ho Rakúske štátne orgány pokúsili riadne predvolať na konkrétny termín za účelom jeho dostavenia sa pred príslušný orgán Rakúskej republiky. Ak takýto postup orgánmi štátu pôvodu nebol realizovaný, o to viac je nepochopiteľné a súčasne neprimerané jeho vzatie do predbežnej väzby, ako aj samotné vydanie Európskeho zatýkacieho rozkazu. Namietol, že ak súd pri svojom stručnom odôvodnení po vyhlásení napadnutého rozhodnutia poukazyval na jeho predchádzajúce odsúdenia, tieto nemajú žiaden vzťah k nevyhnutnosti zabezpečenia jeho prítomnosti na území Slovenskej republiky do času doručenia originálu Európskeho zatýkacieho rozkazu. Prvostupňový súd teda nesprávne posúdil návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby a možnú náhradu predbežnej väzby primeranými opatreniami a obmedzeniami v podobe možnosti nahradiť predbežnú väzbu písomným sľubom alebo dohľadom probačného a mediačného úradníka. Navrhol preto, aby najvyšší súd v súlade s § 194 Tr. por. napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a prepustil ho z predbežnej väzby na slobodu a to aj za predpokladu uloženia primeraných opatrení a obmedzení. Krajská prokurátorka v písomnom vyjadrení k sťažnosti vyžiadanej osoby vyslovila s touto nesúhlas s poukazom na zásadu vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach. Uviedla, že európsky zatýkací rozkaz sa má použiť iba vtedy, ak sa na vnútroštátnej úrovni vydal zatykač alebo iné vykonateľné justičné rozhodnutie s rovnakým účinkom. Pri posudzovaní primeranosti vydania takého opatrenia patrí najmä posúdenie závažnosti trestného činu, možnosti zadržania podozrivej osoby a pravdepodobnej sankcie, ktorá sa uloží, ak sa hľadaná osoba uzná vinnou zo spáchania trestného činu, za ktorý je trestne stíhaná, zabezpečenie ochrany verejnosti a zohľadnenie záujmov obete trestného činu pri rešpektovaní základných práv a slobôd dotknutých osôb. Poukázala na skutočnosť, že zo zadovážených listín je zrejme, že vyžiadaná osoba je v Rakúskej republike trestne stíhaná za trestný čin kvalifikovaný ako krádež s prit'azujúcimi okolnosťami spáchaný formou spolupáchateľstva podľa článkov 127, 129, 130 a 131 rakúskeho Trestného zákona, za ktorý mu v prípade viny hrozí uloženie trestu odňatia slobody s hornou hranicou v trvaní 5 rokov a poukázala na spôsob, akým malo k spáchaniu skutku dôjsť a tiež aj to, že podkladovým rozhodnutím pre vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu bolo vydanie zatykača prokuratúrou Korneuburg sp. zn. 12 St 120/18s z 28. septembra 2018. Upriamila pozornosť na register trestov vyžiadanej osoby, ktorá bola doposiaľ celkom 2 krát odsúdená v rôznych štátoch Európy za trestnú činnosť majetkovej povahy, ktorá je identická s charakterom trestného činu, za ktorý je trestne stíhaný justičnými orgánmi Rakúskej republiky. Konštatovala, že postup sudcu pred rozhodnutím o predbežnej väzbe bol zákonný a správny a v doposiaľ vykonanom predbežnom vyšetrení neboli zistené okolnosti odôvodňujúce odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu. Rozhodnutie o predbežnej väzbe v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter než väzba v rozsahu úpravy príslušnej časti Trestného poriadku. Nie je povinnosťou súdu nahradiť väzbu inými menej invazívnymi opatreniami, pokiaľ dospeje k záveru, že neprijíma sľub, ani nenahradzuje väzbu

dohľadom probačného a mediačného úradníka. Vyžiadaná osoba a spôsob jej života nedávajú záruku, že v prípade jej nevzatia do predbežnej väzby by sa nesprávala tak, aby nezmarila konanie o európskom zatýkacom rozkaze do času predloženia originálu európskeho zatýkacieho rozkazu a vydania rozhodnutia o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu a to ani za daných rodinných pomerov a okolností v súvislosti s nastávajúcim otcovstvom vyžadanej osoby. S poukazom na tieto skutočnosti vyslovila názor, že sťažnosť vyžadanej osoby nie je dôvodná a preto navrhla, aby ju najvyšší súd zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonnej lehote, ale sťažnosť V. S. nie je dôvodná. Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná. Podľa § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. Podľa § 15 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze pokým orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje. Podľa § 15 ods. 2 uvedeného zákona sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l) . Podľa § 15 ods. 3 citovaného zákona na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že krajský súd o väzbe V. S. rozhodol na podklade citovaného návrhu Krajskej prokuratúry v Košiciach, ktorá podaný návrh odôvodnila skutočnosťami uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Európsky zatýkací rozkaz bol vydaný za účelom vydania menovaného do Rakúskej republiky na trestné stíhanie pre trestný čin krádeže podľa článkov 127, 129, 130 a 131 Trestného zákona Rakúskej republiky, za ktorý mu hrozí uloženie trestu odňatia slobody s hornou hranicou trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Z dôvodu, že V. S. nebol v dosahu orgánov Rakúskej republiky, bol na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz. Menovaný pri výsluchu pred sudcom rozhodujúcim o jeho vzatí do predbežnej väzby uviedol, že so skutkom, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nemá nič spoločné, s manželkou očakávajú v decembri narodenie dieťaťa, o čom predložil tehotenský preukaz, žije sa príležitostnými prácami a bude sa zdržiavať na adrese G., R. XXX/X a predložil písomný sľub, že na slobode povedie riadny život, nedopustí sa trestnej činnosti a splní všetky povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré mu súd uloží. Zároveň v ňom prisľúbil, že v prebiehajúcom trestnom konaní sa bude zúčastňovať všetkých ďalších procesných úkonov, nebude sa vyhýbať trestnému konaniu a dostaví sa na všetky predvolania súdu alebo orgánov činných v trestnom konaní. Tento písomný sľub dal aj v súvislosti s vydaným Európskym zatýkacím rozkazom Rakúskymi štátnymi orgánmi a prehlásil, že nebude akokoľvek mariť konanie súvisiace s vydaným Európskym zatýkacím rozkazom na jeho osobu a taktiež sa bude po celú dobu zdržiavať v mieste svojho trvalého bydliska. Sudca krajského súdu rozhodol o návrhu krajskej prokuratúry na vzatie V. S. do predbežnej väzby v rámci lehôt stanovených zákonom. Rovnako za zistených okolností v súlade so zákonom rozhodol aj o jeho vzatí do predbežnej väzby pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky uvedené v § 15 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 citovaného zákona, pričom dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nebol viazaný. Pretože zmyslom ustanovenia § 15 ods. 1 citovaného zákona o predbežnej väzbe je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze pokým orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, krajský súd vzhľadom na zistené okolnosti posudzovaného prípadu rozhodol o návrhu

krajskej prokuratúry správne a v súlade so zákonom. K sťažnostným námietkam vyžiadanej osoby najvyšší súd uvádza, že v tomto konaní nie je oprávnený skúmať dôvodnosť podozrenia, že sa mala dopustiť konania, pre ktoré je stíhaná v Rakúskej republike, ani postup jej orgánov príslušných na konanie vo veci. Z obsahu predloženého spisu ale nepochybne vyplýva, že V. S. v minulosti páchal v zahraničí majetkovú trestnú činnosť za ktorú bol právoplatne odsúdený, s ohľadom na povahu ktorej je nepochybné, že jej cieľom bolo získanie majetkového prospechu. Menovaný ani v súčasnosti nemá trvalý zdroj príjmov a podľa vlastného vyjadrenia sa živí len príležitostnými prácami. Hrozba vysokým trestom a s tým spojené odlúčenie od rodiny s narodeným dieťaťom, na ktorú ako sám uvádza má silnú väzbu, odôvodňujú obavu, že vyžiadaná osoba bude mariť účel konania o Európskom zatýkacom rozkaze. Navyše, s ohľadom na absenciu pravidelného finančného príjmu tejto osoby, jej kriminálnu minulosť a ním deklarovaný vzťah k svojej rodine je tiež odôvodnený predpoklad, že sa bude snažiť túto zabezpečiť akýmkoľvek spôsobom, čo by mu v prípade realizácie zatykača vydaného rakúskymi štátnymi orgánmi bolo znemožnené. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že bola zadržaná v domácom prostredí, pretože o vydanom európskom zatýkacom rozkaze nemala vedomosť. Preto aj najvyšší súd dospel k záveru, že zákonné podmienky na vzatie vyžiadanej osoby boli splnené, napadnuté rozhodnutie je zákonné a správne a so zreteľom na osobu vyžiadanej osoby ňou ponúknutý písomný sľub alebo dohľad probačného a mediačného úradníka nad jej osobou nemožno považovať za dostatočný. Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.